

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl senátem ve složení z předsedy senátu JUDr. Petra Blažka, Ph.D. a přísedících JUDr. Hany Pipkové a Mgr. et Mgr. Ing. Marka Jana Alexandra Vavříčky v hlavním líčení konaném dne 24. listopadu 2020 v Praze

takto:

Obžalovaní

- 1. Zdeněk M.**, narozený xxx v Lanškrouně, jednatel spol. Xxx s.r.o., trvale bytem xxx;
- 2. Zdenka M.**, narozená xxx v Červené vodě, důchodkyně, trvale bytem xxx;

jsou vinni, že

dne 23.8.2017 v kanceláři advokáta JUDr. Richarda Gürlicha v Praze 1, ul. Politických vězňů 19, v úmyslu se neoprávněně obohatit, jako majitelé patentu uzavřeli s poškozenými Miroslavem H., nar. xxx a Tomášem J., nar. xxx jako poskytovateli peněžních prostředků, Smlouvu o podílu na výnosech z patentu, jejímž předmětem byl závazek poskytovatelů majitelům patentu "Xxx" poskytnout finanční částku ve výši 20.000.000 Kč a závazek majitelů patentu hradit poskytovateli částku ve výši 0,3% z veškerých příjmů z licenčních poplatků z patentu nebo ze zisku z prodeje tlumiče chráněného patentem dle oddílu I. bod 1. předmětné smlouvy, ke které přiložili výsledky uskutečněných testů patentů, pravdivost kterých Zdeněk M. a Zdenka M. garantovali prohlášením v bodě 7. úvodního ustanovení předmětné smlouvy, ačkoliv si byli vědomi, že uvedené prohlášení se nezakládá na pravdě, neboť Protokol č. 41480 - 16 - TAC o zkoušce podle vybraných ustanovení nařízení (ES) č. 692/2008*2015/45 „O schvalování typu motorových

vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla a Měření výkonu motoru na kolech vozidla se zohledněním ztrát v hnacím ústrojí“, který vystavila dne 22.11.2016 společnost TŮV SŮD Czech s.r.o., pozměnili, když oproti skutečnému výsledku měření emisí výsledky měření snížili či navýšili a takto upravené výsledky měření uvedli jako pravdivé do protokolu, jenž tvoří přílohu uzavřené smlouvy, přičemž konkrétně upravili výsledky měření v oddíle 2.2. „Stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva“, kdy u tlumiče výfuku EKART-M. 01 jednak ponížili výsledky měření CO₂ (g/km) ve městě z hodnoty 147,47 na hodnotu 132,81, mimo město z hodnoty 118,75 na hodnotu 110,93, kombinovanou z hodnoty 129,33 na hodnotu 118,61 a jednak ponížili výsledky měření spotřeby paliva (l/100 km) ve městě z hodnoty 5,68 na hodnotu 5,05, meziměsto z hodnoty 4,52 na hodnotu 4,23, kombinovanou z hodnoty 4,95 na hodnotu 4,52, dále v oddíle 2.3 protokolu upravili „Měření výkonu motoru na kolech vozidla se zohledněním ztrát v hnacím ústrojí“, kdy u originálního tlumiče výfuku ponížili výsledky měření výkonu na kolech (kW/4000 min⁻¹) z hodnoty 79,8 na hodnotu 78,6, kdy u originálního tlumiče výfuku navýšili výsledky měření ztrátového výkonu (kW/4000 min⁻¹) z hodnoty 4,1 na hodnotu 4,3, u tlumiče výfuku EKART-M. 01 snížili výsledky měření ztrátového výkonu (kW/4000 min⁻¹) z hodnoty 4,1 na hodnotu 3,8, u originálního tlumiče výfuku ponížili výsledky měření korigovaného výkonu motoru (kW/4000 min⁻¹) z hodnoty 83,9 na hodnotu 82,4, u tlumiče výfuku EKART-M. 01 navýšili výsledky měření korigovaného výkonu motoru (kW/4000 min⁻¹) z hodnoty 84,2 na hodnotu 84,8, přičemž na základě těchto upravených zkrácených údajů poškození složili prostřednictvím advokátní úschovy u JUDr. Richarda Gürlicha ještě před uzavřením smlouvy částku 15.000.000 Kč s tím, že zbylých 5.000.000 Kč přislíbili doplatit do 31.12.2017, z toho poškozený Miroslav H. převedl na účet advokátní úschovy č. xxx dne 4.7.2017 částku 3.000.000 Kč, dne 10.7.2017 částku 2.000.000, dne 19.7.2017 částku 2.500.000 Kč, tedy celkem 7.500.000 Kč a poškozený Tomáš J. převedl na stejný účet dne 3.7.2017 částku 5.000.000 a dne 18.7.2017 částku 2.500.000 Kč, tedy celkem 7.500.000 Kč, dne 24.8.2017 byly peněžní prostředky v celkové výši 15.000.000 Kč složené poškozenými převedeny z advokátní úschovy na bankovní účet obž. Zdenky M. č. xxx, ze kterého byly poté převedeny na další účty buď obž. M., nebo obž. M., případně vybírány v hotovosti, čímž společným jednáním oba obžalovaní způsobili poškozeným škodu v celkové výši 15.000.000 Kč, když doplatek ve výši 5.000.000 Kč poškození na účet advokátní úschovy již nesložili;

tedy:

jednak sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jednak dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu podvodu v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo;

čímž spáchali:

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5, písmeno a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 tr. zákoníku;

a odsuzují se:

Shodu s prvopisem stvrzuje: Lucie Slámová.

obžalovaný Zdeněk M.

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje do věznice ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to peněžitých prostředků zajištěných na bankovních účtech

- č.xxx/2700 vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s. ve výši 395 518,56 Kč;
- č.xxx/2010 vedeném u Fio banky, a.s. ve výši 200 Kč;

a pěti kusů kmenových listů označených čísly 6-10 vystavených spol. Xxx, s.r.o., IČ: xxx, každý na částku 20.000 Kč, celkem tedy 100.000 Kč.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **současně ve vztahu k obžalovanému ruší výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Náchodě sp. zn. 1 T 89/2017 ze dne 6.6.2018 a z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 12 To 245/2018 ze dne 28.11.2018**, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná Zdenka M.

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu **zařazuje do věznice ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalované dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to peněžitých prostředků zajištěných na bankovních účtech

- č.xxx/0100 vedeném u Komerční banky a.s. ve výši 1 291 106,16 Kč;
- č.xxx/2700 vedeném u UniCredit Bank ve výši 1 008 021,95 Kč;

a dále peněžních prostředků zajištěných na účtu č.6377734626/7990 vedeném spol. Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s. ve výši 107 707,40 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní **povinní, společně a nerozdílně, nahradit poškozeným**

Shodu s prvopisem stvrzuje: Lucie Slámová.

- **Miroslavu H., nar. xxx, bytem xxx škodu ve výši 7.500.000,-Kč (sedmi a půl milionu korun českých);**
- **MUDr. Tomáši J., nar. xxx, bytem xxx, škodu ve výši 7.500.000,-Kč (sedmi a půl milionu korun českých).**

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je podrobně uveden ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný Zdeněk M.** ve své výpovědi v hlavním líčení mj. uvedl, že co se týče jeho osoby a majetkových poměrů, tak v současné době působí jakožto jednatel a zaměstnanec společnosti XXX, s.r.o. s tím, že tato společnost měla v roce 2020 obrát kolem 1,5 mil. Kč. Sám si vyplácí minimální mzdu ve výši 15.000 Kč měsíčně, zbytek opět vkládá do společnosti na výzkum a vývoj. Jiné zdroje financí nemá. Ohledně toho, co je mu kladeno za vinu, se necítí být vinen. Se spoluobžalovanou M. neměli nikdy důvod jakkoli protokol měnit či upravovat, a to z toho důvodu, že jejich tlumič je revoluční, přičemž výsledky jeho měření byly potvrzeny ihned několika nezávislými měřeními na různých pracovištích. Vzhledem k jeho vlastnostem se jeho účinky musí měřit jiným způsobem, kdy spol. TÜV SÜD Czech s.r.o. ho nejprve měřila dle metodiky pro klasické tlumiče a podruhé dle metodiky obžalovaných. Celkově tak měla provést dvojí měření, kdy výsledek jednoho měl obdržel obž. M. prostřednictvím e-mailu, výsledek druhého pak prostřednictvím pošty. Správný protokol měl být ten s nižšími hodnotami ve svém výsledku, přičemž tento obžalovaný předal JUDr. R. Gürlichovi, který měl na starosti přípravu Smlouvy o podílu na výnosech z patentu. V originálním protokolu při měření podle originální metodiky jsou emise zhruba 20-40 % nižší, přičemž v průměru se jedná o snížení o celkem 25%, což je výsledek, kterého dle slov obžalovaného nedocílila žádná automobilka, ani žádný jiný tlumič na světě. Obž. dále uvedl, že nemá zapotřebí něco upravovat, měnit či falšovat. Co se týče jejich tlumiče, jedná se o tlumič hluku výfukových plynů se synergickými efekty, který je založen na tzv. interferenci hlukové vlny, oproti všem konkurenčním patentům, které jsou založeny na interferenci plynu. K dotazu, zda tento tlumič sám vyrobil, obž. M. vypověděl, že na tomto pracovali s kolegy na Moravě již delší dobu, přičemž on do tohoto procesu vstoupil před patnácti lety, kdy z tehdejšího typu tlumiče, který byl pro svoji složitost komerčně nevyužitelný, se dostali až k takové podobě tlumiče, která je dnes patentována. Konkrétně byl tomuto tlumiči udělen užitečný vzor a patent ze strany Úřadu průmyslového vlastnictví ČR a následně byla rovněž podána mezinárodní patentová přihláška, kdy všechny země, co jejich patentovou přihlášku zkoumali, shodně potvrdily novost, jedinečnost a průmyslovou využitelnost jejich patentu. Tento svůj produkt pak nabízel několika společnostem, např. ŠKODĚ AUTO a.s. v roce 2017, možná 2018, která však provedla svá měření bez účasti obžalovaných, což vedlo k tomu, že následně nedošlo k uzavření žádné smlouvy, ani k další spolupráci. Po představení sdělení spol. ŠKODA AUTO a.s., která na dotaz PČR uvedla, že žádná z jejich organizačních jednotek neeviduje žádné jednání se spol. XXX, s.r.o., ani s obžalovanými, obž. M. sdělil, že při seznámení se se spisem předložili Policii ČR doklad o jejich jednání ve spol. ŠKODA AUTO a.s. za účasti jejich obhájce. Následně obžalovaní jednali se spol. SEJONG Czech s.r.o., se kterou již připravovali smlouvu o spolupráci a smlouvu o smlouvě budoucí kupní. V daném případě proběhlo měření účinků jejich tlumiče na motorovém vozidle zn. Hyundai Tucson, a to na Vysoké škole báňské za účasti pracovníka spol. SEJONG Czech s.r.o. Z předmětného jednání však taktéž sešlo, jelikož se jim spol. SEJONG Czech s.r.o. přestala ozývat a komunikovat s nimi, i když jim nejprve nabízela, aby s tlumičem

odjeli do Jižní Koreje a tam ho prezentovali. Nato bylo obž. M. předestřeno sdělení spol. SEJONG Czech s.r.o., z něhož vyplývá, že k vzájemné dohodě nemělo dojít spíše z důvodu odlišných finančních představ. K tomu obž. M. uvedl, že nikdy netrvali na tom, že požadují určitou výši finanční odměny, vše bylo věcí dohody, avšak k uzavření dohody se spol. SEJONG Czech s.r.o. nakonec nedošlo. Dále obžalovaní zkoušeli jednat i s dalšími společnostmi jako např. se spol. VARI, a.s., prezentaci zaslali též do společností Tatra Kopřivnice, Zetor Brno, přičemž v současné době se pokoušejí navázat kontakt se skupinami Volkswagen a Renault. Co se týče prvotního kontaktu s poškozenými, tak s těmi je seznámil JUDr. Gürlich. Mělo se jednat o jeho známé, kdy tito pak byli obžalovaným představeni jako potenciální investoři. Návrh samotné smlouvy a její podmínky vypracoval JUDr. Gürlich s tím, že se s investory dohodl i na ceně a výši jejich provize. Na základě čeho dospěl JUDr. Gürlich k sjednaným částkám, obž. M. netuší. Poškození a JUDr. Gürlich měli mít k dispozici prezentace obžalovaných, které obsahovaly i další výsledky měření tlumiče, jakož i časový harmonogram. Po nahlédnutí do Smlouvy o podílu na výnosech z patentu obžalovaný M. uvedl, že se jedná o autentickou smlouvu opatřenou jeho podpisem. Smyslem smlouvy pak bylo získat investory, kteří by vložili finance do dalšího vývoje předmětného tlumiče s tím, že ve smlouvě není vymezen žádný jiný účel, ani další podmínky, na co mají být investované finance použity. K samotnému uzavření smlouvy obžalovaný uvedl, že nejdříve smlouvu podepsali s obž. M., následně tato měla zůstat u JUDr. Gürlicha, aby ji poté podepsali též oba poškození. Po uzavření shora uvedené smlouvy byly peněžní prostředky zaslány na účet obž. M., která část zaslala na jiný svůj účet a část též na účet obž. M.. Tyto finance obžalovaní použili na splacení dluhů, které měli v souvislosti s vývojem a výzkumem předmětného tlumiče, na hrazení nákladů spojených s udělením patentu a rovněž na další vývoj. Důvody, proč investoři podepsali výše uvedenou smlouvu, obž. M. konkrétně nezná, avšak zřejmě očekávali nějaké výnosy. Podle obsahu smlouvy by poškození obdrželi 0,24 % výnosů z prodeje předmětného tlumiče. Obžalovaný M. dále vypověděl, že z jejich strany k žádnému porušení smlouvy nikdy nedošlo, jelikož doba plnění ze smlouvy ve prospěch poškozených v této nebyla nijak specifikována, je ovšem zřejmé, že byla vázána na zisk z prodeje vozidel osazených jejich tlumičem, k čemuž však dosud nedošlo. Jelikož platnost smlouvy nikdy nezpochybovali, jsou i nadále připraveni plnit závazky z této smlouvy vyplývající. Ohledně účasti spoluobžalované M. na jednáních s poškozenými a jinými společnostmi, obžalovaný uvedl, že u některých jednání přítomna byla, a to především u těch úvodních, aby se seznámila s partnery, do technické stránky věci však nijak nezasahovala. Obž. M. je rovněž spolumajitelkou patentu, a proto spolupodepisovala též všechny smlouvy s patentem související. Poté, co byl obžalovanému dán k nahlédnutí protokol o měření č. 41480-16-TAC (č.l. 42-46), který je nedílnou součástí smlouvy o podílu na výnosech z patentu (za č.l. 507), kterou obžalovaný ztotožnil jako pravou, kdy tento protokol byl zaslán spol. TÜV SÜD Czech s.r.o. a tato se vyjádřila tak, že se nejedná o protokol, který byl jejich společností vystaven, jelikož v něm měly být pozměněny hodnoty spotřeby paliva a výkonu; obžalovaný M. soudu sdělil, že neví, jakým způsobem byl tento protokol zpracován, kdo ho zpracovával a jak odlišili to, že se jedná o druhé měření, avšak takto naměřené výsledky odpovídají hodnotám, které jsou dosahovány jejich tlumičem, a které jsou naměřeny podle jejich metodiky. Do smlouvy by určitě nevpisoval žádné výsledky měření získané dle špatné metodiky. Dodal, že na vývoji předmětného tlumiče pokračují nadále, přičemž více nezávislých pracovišť potvrzuje jeho účinnost. K dotazu jak jim poškození vysvětlili, že mají k dispozici jinou verzi protokolu, obž. M. vypověděl, že toto jim poškození blíže nevysvětlili, z jednání proto odešli a po investorech chtěli, aby využili svého vlivu na JUDr. Gürlicha v tom smyslu, aby jim sdělil, jakým způsobem se k předmětnému protokolu dostal. Později se z vyšetřovacího spisu dozvěděl, že tento protokol zaslala na základě požadavku JUDr. Gürlicha nějaká pracovnice ze společnosti TÜV SÜD Czech s.r.o.

3. **Obžalovaná Zdena M.** ve své výpovědi v hlavním líčení mj. vypověděla, že co se týče její osoby a majetkových poměrů, tak v současné době pobírá starobní důchod ve výši 13.600 Kč, jiné finanční zdroje nemá. Na vývoji předmětného tlumiče se podílela tak, že po dobu patnácti let

Shodu s prvopisem stvrzuje: Lucie Slámová.

do tohoto procesu vkládala své výděvky. K tomu, co jí je kladeno za vinu, obž. M. uvedla, že nikdy žádný podvod spáchat nechtěli a i když tomu nerozumí tak odborně, tak jejich patent je výjimečná věc. JUDr. Gürlich, jejich právní zástupce, věděl, že shání investory, a proto je také přivedl k poškozeným. Na obsahu smlouvy se obžalovaní žádným způsobem nepodíleli, tu vytvořil JUDr. Gürlich. Investoři, resp. poškození, pak za tím měli vidět zisky, přičemž zisky tam skutečně jsou. Co se týče jednání s poškozenými, obž. M. byla účastna pouze podpisu již hotové smlouvy, nikdy předtím s nimi nejednala. Poškození se před podpisem smlouvy na nic neptali, žádné bližší informace vědět nechtěli, o samotné smlouvě se při jejím podpisu vlastně ani nehovořilo. Podpisu smlouvy byl účasten pošk. H., přičemž přítomností pošk. J. si obž. M. není jistá. Po podpisu smlouvy si ji obžalovaní doma podrobně přečetli a řekli si, co to ti investoři podepsali, jsou tak hloupí, nebo na nás něco hrají, jelikož ta smlouva jim neměla přinášet žádný velký zisk. Dále obž. M. vypověděla, že při jednání s různými společnostmi se vždy hovořilo o dvou měřeních jejich tlumiče. Svědkovi T. taktéž sdělili, že to budou chtít měřit jejich způsobem, což jim sv. T. následně slíbil. K dotazu, zda má nějaké vysvětlení pro to, že spol. TŮV i svědek T. zpochybňují údaje v protokolu, který je součástí smlouvy uzavřené s poškozenými, obž. M. soudu sdělila, že se podle ní brání, jelikož udělali něco, co se vůbec dělat nemělo, a to sice že poskytli protokol o měření jejich tlumiče třetí osobě, JUDr. Gürlichovi. Údaje v protokolu pak dle obžalované nejsou falešné, druhé měření proběhlo podle jejich metodiky a jeho výsledky pak dali do znění samotné smlouvy. Obž. M. dále uvedla, že se též zúčastnila dvou jednání se spol. SEJONG. Druhé jednání s touto společností pak vedl JUDr. Gürlich, probíhalo v anglickém jazyce a výsledek byl takový, že byli pozváni do Koreje. Tuto nabídku pak na doporučení jejich právníka odmítli, jelikož cesta do Koreje by pro ně mohla být nebezpečná, hrozilo, že by tam mohli zůstat i s jejich tlumičem. Na těchto jednáních ohledně obchodní budoucnosti tlumiče se obžalovaná více neangažovala, byla zde pouze z toho důvodu, když bylo potřeba jejího podpisu jako spolujitelky patentu, avšak do diskuzí se nezapojovala. Dále obžalovaná vypověděla, že na její účet byla ze strany poškozených zaslána částka ve výši celkem 15.000.000 Kč, přičemž část těchto peněžních prostředků odeslala na jiný svůj účet a část též na účet spoluobžalovaného M.. Následně zaplatila, co bylo potřeba, a to dluhy, faktury, přičemž možná se z těchto financí hradily i platby na sociální a zdravotní pojištění. Zbývajících 2.500.000 Kč jí bylo policejním orgánem na bankovním účtu zajištěno. Co se týče výzvy ze strany poškozených ohledně vrácení předmětných finančních prostředků, obž. M. soudu sdělila, že s poškozenými komunikovali, na něčem se s nimi dohodli, avšak poškození nikdy nedodrželi své slovo. Po poškozených požadovali, aby připravili smlouvu, na jejímž základě by jim vrátili shora uvedené peněžní prostředky, ale tuto jim neposlali, chtěli jen, aby finanční prostředky byly složeny na účet advokátní úschovy JUDr. R. Gürlicha, z toho důvodu poškozeným nakonec nic nevrátili. Obžalovaná též uvedla, že poškození neměli obdržet žádné výnosy z uzavřené smlouvy. K dotazu, zda jako spoluvlastník patentu činila nějaké kroky k tomu, aby se našel výrobce, kde by mohli patent uplatnit, případně kterému by mohli patent prodat, obž. M. vypověděla, že nikoliv, jelikož v tomto spoléhala na svého partnera, obž. M..

4. **Poškozený Miroslav H.**, ve své výpovědi v hlavním líčení mj. soudu sdělil, že obžalované M. v dřívější době neznal. Ke konci prvního pololetí roku 2017 byl kontaktován JUDr. Gürlichem, se kterým se zná již přes dvacet let a mají mezi sebou přátelský vztah, s tím, že by pro něj měl zajímavou investiční příležitost. Následně byla svědkovi zaslána PowerPoint prezentace ohledně nového produktu v rámci automobilového průmyslu, mezi jehož vlastnosti mělo patřit snížení emisních limitů a spotřeby, snížení hluku i vylučování pevných částic, zvýšení výkonu atd. Tyto dokumenty si prostudoval a vzhledem k tomu, že mu to připadalo jako zajímavá nabídka, požádal JUDr. R. Gürlicha o zorganizování schůzky s lidmi, kteří stáli za tímto projektem. Dále vypověděl, že určité zkušenosti s investováním v minulosti již měl, přičemž do té doby převládaly zkušenosti pozitivní. Samotná schůzka s obžalovanými proběhla v kanceláři JUDr. Gürlicha, kdy na této schůzce byl přítomen jak obž. M., tak obž. M., dále pak JUDr. Gürlich, MUDr. J., JUDr. Šťovíček a sám svědek. Zde byla do detailů rozebrána shora zmíněná prezentace a též bylo

obecně vysvětleno, o jaké konkrétní technické řešení se jedná. Dále zde byly předloženy výsledky měření tlumiče ve spol. TŮV SÜD Czech, s.r.o., ze kterých bylo možné vyčíst snížené hodnoty oproti standardním produktům, které se v té době montovaly do nových automobilů. Krom toho JUDr. Gürlich potvrdil, že již proběhla určitá jednání s výrobcí tlumičů a různými automobilkami, např. se spol. SEJONG Czech s.r.o., ŠKODA AUTO a.s., Hyundai atd., kdy tato jednání s výrobcí měla být v pokročilém stádiu a mělo být pouze otázkou půl roku, než se začne samotný obchod realizovat, resp. než se dosáhne určitého hmatatelného výsledku. Po nahlédnutí do Smlouvy o podílu na výnosech z patentu, resp. její přílohy označené jako protokol č. 41480-16-TAC (č.l. 42-46), svědek uvedl, že se jedná o protokol se sníženými hodnotami, který mu byl ze strany obžalovaných na předemtné schůzce předložen. Důvody, kvůli kterým se rozhodl do produktu investovat, byly řádově lepší výsledky, které byly v daném případě potvrzené známou mezinárodní zkušebnou. Za předpokladu, že by hodnoty byly odlišné, jak se později ukázalo, tak by to mělo zcela zásadní vliv na jeho rozhodnutí o uvolnění finančních prostředků, jelikož kdyby se prokázalo, že dané hodnoty jsou přibližně stejné jako u stávajících produktů, tak by ho takový projekt vůbec nezajímal a nikdy by do něj žádné finanční prostředky neinvestoval. Náklady, které obžalovaní měli z poskytnuté investice hradit, se měly týkat mezinárodní certifikace, přihlášení patentu a dalšího vývoje produktu. Mělo se však jednat toliko o náklady vzniklé do budoucna, o úhradě již vzniklých nákladů, resp. dluhů, na jednáních vůbec řeč nepadla. Co se týče zhodnocení investice, tak se mluvilo buď o jednorázovém prodeji patentu, kdy by investorům náležel určitý podíl na výnosu z tohoto prodeje, případně o podílu 1 EUR na každém prodaném automobilu s takto namontovaným produktem. Poškození měli následně zájem účastnit se některých jednání s výrobcí a nabízeli k tomu i své kontakty, avšak to bylo vždy odmítnuto s tím, že obž. M. si chtěl tato obchodní jednání řídit sám, a tak nedovolil poškozeným se jich zúčastnit. Později začalo vycházet najevo, že některé testy nebyly úspěšné, a to např. ve ŠKODĚ AUTO, a.s. V této souvislosti pak obž. M. poškozeným sdělil, že k negativním výsledkům dochází z toho důvodu, že účinky předemtného tlumiče jsou měřeny nesprávnou metodikou, tak se začalo hovořit o tom, aby obž. M. zpracoval metodiku, dle které by bylo ideální jeho produkt měřit, taková metodika však nikdy nevznikla. Poškození přišli s nápadem, že by tlumič mohl být otestován v Německu, to však obž. M. zavrhl s tím, že to bylo příliš drahé. Následně probíhaly další schůzky, na které jezdil obž. M., občas obž. M. a informovali je o dalším vývoji produktu. Obž. M. se do jednání aktivně zapojovala, vždy věděla, o čem se jedná, pouze technické záležitosti prezentoval vždy obž. M.. Obž. M. měla bližší poznatky o obchodních aktivitách a o jednotlivých jednáních s výrobcí. V poslední fázi jednání měl obž. M. podniknout spolu s JUDr. Gürlichem obchodní cestu do Londýna, kde se měli sejit se zástupci automobilky Land Rover, která měla projevit velký zájem o předemtný produkt. Tuto schůzku měl dojednávat obž. M.. Po návratu z této cesty volal JUDr. Gürlich svědkovi H. a sdělil mu, že to dle jeho názoru bylo úplně k ničemu, pouze tři dny seděli na hotelu, s nikým se nesetkali a vše tak začalo působit zvláštním dojmem, že něco není v pořádku. Poté ho JUDr. Gürlich kontaktoval ještě jednou, a to z toho důvodu, že má zajímavou zprávu, načež svědek společně s MUDr. J. vyzval k tomu, ať se za ním staví do jeho kanceláře. Tam před ně položil dva protokoly z měření předemtného tlumiče společnosti TŮV SÜD Czech s.r.o. se stejným evidenčním číslem, avšak s rozdílnými hodnotami, přičemž na protokole, který tehdy svědek viděl poprvé, byly uvedeny zjevně horší hodnoty, které nedokládaly žádné výrazné zlepšení při užití tlumiče obžalovaných. Svědek dále uvedl, že pokud by tento druhý protokol byl součástí smlouvy, tak by takovouto smlouvu nikdy nepodepsal. Cítil se být podveden a nikdo se mu to ani nesnažil vyvrátit. Následně se uskutečnila schůzka s obž. M., na které ho požádali, aby jim existenci dvou shodně označených protokolů s odlišným obsahem vysvětlil, avšak obž. M. toto nijak blíže nekomentoval a pouze se zajímal o to, kde se k předemtnému dokumentu dostali, načež poté ze schůzky bez podání jakéhokoliv vysvětlení odešel. Poškození pak obžalovaným oznámili, že na základě nepravdivých informací uvedených v příloze smlouvy od smlouvy odstupují s tím, že požadují vrácení peněz. Na toto bylo reagováno e-mailem ze strany obž. M., který uvedl, že mezi smluvními stranami byla narušena vzájemná důvěra, že rozhodnutí

poškozených akceptují a že jim peníze v nejbližší době vrátí. Na základě tohoto sdělení pak vznikl dodatek ke smlouvě, jenž měl celou věc smírně dořešit. Shora uvedený dodatek ale nakonec podepsán nebyl, jelikož poškození neakceptovali požadavek obžalovaných, že ze smluvního vztahu měla být zcela vyňata obž. M.. Ze strany obžalovaných mu nebyla dosud vrácena jakákoliv finanční částka. Závěrem svědek soudu dodal, že smlouvu o podílu na výnosech z patentu vyhotovil JUDr. Gürlich, co se týče výše samotné investice, tj. 20.000.000 Kč, tato byla stanovena na základě požadavku obž. M., a to při schůzce před podpisem smlouvy, které se zúčastnil jak obž. M., tak velmi pravděpodobně též obž. M..

5. **Poškozený MUDr. Tomáš J.** ve své výpovědi v hlavním líčení mj. uvedl, že v předmětné věci byl nejprve osloven svým kolegou, svědkem H. s tím, že disponuje určitou nabídkou investiční příležitosti. V létě 2017 se pak společně se svědkem H. sešli s JUDr. Gürlichem a obžalovanými M., které do té doby neznal, a kdy jim na této schůzce byl ze strany obž. M. podrobněji představen předmětný investiční projekt, a to vývoj tlumiče automobilového výfuku. Obžalovaný M. jim sdělil, že se jedná o unikátní fyzikální metodu, kterou si nechává patentovat, současně jim představil též výsledky měření předmětného tlumiče od spol. TÜV SÜD Czech s.r.o., které jednoznačně ukazovaly na to, že se jedná o zařízení, které by mělo mít výrazně pozitivní vliv jak na emise, tak na spotřebu paliva. Dále bylo poškozeným řečeno, že již proběhla různá jednání s výrobcí, např. se spol. ŠKODA AUTO a.s., spol. Hyundai, s korejským výrobcem tlumičů atd. Obž. M. byla na první schůzce přítomna, co se týče její přítomnosti na další schůzce, ohledně té si svědek již není jistý. Po této první schůzce se poškození rozhodli, že by o investování do vývoje předmětného tlumiče měli zájem. Na další schůzce již probíhala konkrétní jednání o tom, jaký má tento produkt potenciál, jak provozní, tak i finanční, což oba poškozené zaujalo. Konkrétně finanční potenciál celého projektu byl představen ve výši desítek miliard euro v případě prodeje patentu s tím, že je to otázka maximálně dvou roků, do kdy by se měl patent prodat a pokud by se nepodařilo patent prodat jako celek, tak by se prodala licence, přičemž z každého namontovaného tlumiče by byl příjem 1 euro. K dotazu, kdo přišel s výší investice 20 mil. Kč, svědek vypověděl, že k této částce dospěli společně s obž. M. a JUDr. Gürlichem. Po nahlédnutí do protokolu č. 41480-16-TAC (č.l. 42-46), svědek uvedl, že se jedná o dokument, který byl přílohou smlouvy o podílu na výnosech z patentu, přičemž tento měl zcela zásadní vliv na jeho rozhodování, jelikož spol. TÜV považuje za certifikační autoritu, kdy navíc informace, byly potvrzeny odborným výkladem ze strany obž. M.. Pokud by součástí příloh byl protokol, který by vykazoval vyšší emisní hodnoty, jak se později ukázalo, tak by žádnou takovou smlouvu neuzavíral. Žádný jiný protokol nebyl komunikován a ani by pro ně nebyl takovou autoritou, aby se na základě toho rozhodovali, pro poškozené byl zásadní jen ten protokol ze spol. TÜV. Co se týče shora uvedeného jednání s korejským výrobcem tlumičů, tak z tohoto mělo sejít, svědkovi bylo sděleno, že se jim tato společnost údajně snaží patent a předmětnou fyzikální metodu ukrást. Ani jednání se spol. ŠKODA AUTO a.s. nevedlo ke zdárnému konci, když měření předmětného tlumiče zde nevyšlo dobře. Následně jim bylo řečeno, že se plánuje navázání obchodních vztahů se společnostmi Volkswagen a Land Rover. Cesta do Velké Británie za zástupci z automobilky Land Rover proběhla někdy v létě 2018, přičemž této se zúčastnili obž. M. a JUDr. Gürlich. Po návratu z této cesty JUDr. Gürlich volal poškozeným a sdělil jim, že zde čtyři dny pouze seděli na hotelu a čekali na jakýsi telefon, avšak marně. V tu chvíli začala stoupat nedůvěra poškozených k celému projektu, jelikož z jednání nikdy nevyplýval žádný konkrétní závěr. Když poškození nabízeli svoje obchodní zkušenosti s tím, že by se i oni mohli zúčastnit dalších jednání, tak toto bylo vždy odmítnuto, jelikož obž. M. si chtěl řídit všechno sám. Vedle toho po obž. M. požadovali, aby vypracoval určitou metodiku, podle které by bylo vhodné účinky předmětného tlumiče měřit, tato však nikdy nevznikla. Dle názoru svědka obž. M. totiž ani žádnou metodiku neměl. Poté následoval další telefonát od JUDr. Gürlicha s výzvou, aby se poškození dostavili k němu do kanceláře. Zde jim ukázal protokol vystavený sice spol. TÜV se stejným protokolárním číslem, avšak se zcela odlišnými naměřenými hodnotami, které sice nebyly vyloženy špatně, avšak byly srovnatelné s již používanými produkty na trhu. K tomuto protokolu se JUDr. Gürlich měl

dostat takovým způsobem, že se na nějaké akci setkal se zaměstnankyní ze spol. TŮV s tím, že na základě jejich konverzace mu následně tato zaslala kopii protokolu měření, které jejich společnost realizovala na základě objednávky obž. M. JUDr. R. Gürlich při té příležitosti poškozeným sdělil, že i on do projektu investoval určité finanční prostředky a tudíž se i on cítí být poškozený. V této souvislosti svědek opakovaně vypověděl, že s výsledky měření z protokolu získaného od spol. TŮV by v žádném případě do předmětné investice nešli. Poté proběhla další schůzka s obž. M., kdy tento ve chvíli, kdy mu byl předestřen protokol získaný od společnosti TŮV, tak obž. M. přestal komunikovat a ze schůzky bez dalšího odešel. S ohledem na dosud uvedené se proto obrátili na JUDr. Gürlicha s tím, že jednání obžalovaných považují za podvodné a že po nich požadují vrácení poskytnutých peněžních prostředků. Na toto obž. M. zaslal poškozeným e-mail s obsahem, že jejich postup vnímá jakožto ztrátu důvěry, a že jim poskytnuté peníze vrátí. Poškození to nejdříve chtěli řešit mimosoudně, kdy se v té souvislosti s obžalovanými ještě dvakrát sešli a nabídli jim řešení, že na základě dodatku ke smlouvě by jim obžalovaní vrátili již poskytnuté peněžní prostředky. Avšak ani na takovém postupu se s nimi nakonec nedohodli, jelikož obžalovaní trvali na tom, že na základě dodatku ke smlouvě bude z celého smluvního vztahu vyňata obž. M., s čímž však poškození nesouhlasili. Dále pak svědek uvedl, že se mu do doby konání hlavního líčení z investovaných peněz od poškozených nevrátila žádná ani koruna. K dotazu obhájce jaký vývoj má předmětná smlouva v současné době, svědek vypověděl, že pro něj smlouva v okamžik, kdy zjistil, že byl ze strany obžalovaných předmětným protokolem podveden, začala postrádat jakýkoliv smysl.

6. **Svědek Luboš T.**, ředitel sekce vlivu motorových vozidel na životní prostředí ve spol. TŮV SŮD Czech s.r.o., ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. vypověděl, že v rámci výkonu svého povolání zodpovídá za provoz emisní laboratoře umístěné v Roztokách u Prahy, přičemž jejich zkušebna je pověřenou zkušebnou Ministerstva dopravy ČR a akreditovanou zkušební laboratoří dle normy ISO 17025. Obžalovaný M. ho osobně oslovili někdy v září 2016 s tím, že po jeho společnosti požadovali ověřovací měření na prototypovém vzorku tlumiče, resp. části výfukové soustavy osobního motorového vozidla. Obžalovaný M. si chtěl ověřit, zda má shora uvedené zařízení pozitivní vliv na emisní vlastnosti. Ohledně samotného jednání, svědek jednal s obž. M., který byl kontaktní osobou za spol. XXX, s.r.o., se kterou byl uzavřen obchodní vztah. Svědek si nevzpomněl, že by se viděl s obž. M., ale zároveň to nevyloučil. Co se týče zkušební metody, tak se p. M. tázal, zda jsou nějaké standardizované postupy, na což mu bylo sděleno, že ano. V návaznosti na to mu bylo navrženo porovnávací měření standardním způsobem tak, jako to dělají pro jiné zákazníky, přičemž toto měření vychází ze standardní předpisové základny Evropské unie. Takto obž. M. připravili nabídku, s níž souhlasil. Následně byl na tomto základě proveden experiment vč. jeho vyhodnocení. Nejdříve provedli měření na motorovém vozidle s běžným výfukem a poté provedli měření ve stejném rozsahu na autě s namontovaným prototypovým prvkem. Tomuto měření byl svědek přítomen, ale prováděli ho jeho kolegové. V čase, kdy toto měření realizovali, tak žádný požadavek na další třetí měření od obžalovaných nezazněl. Žádné další měření při nižších otáčkách tedy neproběhlo. Následně, přibližně po půl roce, obž. M. znovu kontaktoval spol. TŮV s dotazem na obdobné měření. Na toto mu byla vystavena další nabídka, která však nebyla potvrzena, a tudíž se samotné měření již fyzicky nerealizovalo. Po nahlédnutí do protokolu č. 41480-16-TAC (č.l. 37-41) svědek vypověděl, že se jedná o kopii originálu protokolu, který byl vydán spol. TŮV a zároveň potvrdil, že tato kopie je opatřena jeho podpisem. Následně po předestření protokolu č. 41480-16-TAC, který je součástí originálu smlouvy o podílu na výnosech z patentu (za č.l. 597), svědek uvedl, že na první straně protokolu je jeho podpis nějakým způsobem přidaný, na straně druhé se jedná spíše o falzum jeho podpisu, přičemž standardně jsou protokoly podepisovány jen na podpisové straně a nikde jinde. Na straně třetí protokolu pak nesedí výsledky měření, a to v bodě 2.2 a 2.3, kdy tyto hodnoty jsou nějakým způsobem přepsané a nižší. Pokud by se jednalo o skutečné údaje, tak by se to snížení zároveň muselo projevit i v naměřené hodnotě v bodě 2.1, avšak tato zde zůstává stejná, což nedává smysl. Též podpis na straně třetí protokolu je jeho podpisu podobný,

Shodu s prvopisem stvrzuje: Lucie Slámová.

ale není jeho, takovýmto způsobem protokoly neparafují, ten protokol jeho společnost nevydala, sám ho nespolutopodpisoval a jedná se tedy o falzum. Originální protokol vystavený spol. TÜV byl obž. M. zaslán jednak elektronicky ve formátu PDF prostřednictvím e-mailu a zároveň poštou. Oba tyto zasílané protokoly přitom byly identické. V roce 2018 byla ze strany advokátní kanceláře Dr. Gürlicha kontaktována jeho kolegyně s dotazem na pravost druhého pozměněného protokolu. Na toto bylo odpovězeno tak, že tento protokol jejich společností vydán nebyl, a že se zřejmě jedná o falzum. Pokud by někdo z jeho kolegů prováděl měření s výsledkem, který je zachycen v protokolu, jenž je součástí Smlouvy o podílu na výnosech z patentu, tak by o tomto svědek věděl, ale žádný takový protokol se stejným číslem, ale jinými hodnotami vystaven nebyl. Prakticky se ani nemůže stát situace, že by někdo z jeho společnosti provedl takovéto měření za jeho zády, jelikož takový postup by s ohledem na automatické generování datových záznamů z přístrojů byl následně odhalen. Samotné protokoly, resp. jejich výsledky se totiž generují přímo v počítači. Pokud by došlo k nějakému manuálnímu zásahu do tohoto systému, existoval by o tom tzv. červený záznam, což se ale v daném případě nestalo. Svědek se za dobu svého působení ve spol. TÜV ani neseťkal s takovou praxí, že by někdo z jeho společnosti na žádost zákazníka provedl měření, jehož výsledek by nebyl zanesen do oficiálního protokolu. Vystaven byl tedy jen protokol, který byl svědkovi předložen jako první a jehož pravost výslovně potvrdil. Na opakující dotaz předsedy senátu, zda bylo prováděné nějaké další měření podle metodiky obžalovaných, svědek uvedl, že nikoli. V neposlední řadě svědek k doplňujícím dotazům obžalovaných popřel, že by měl cokoliv společného s nějakými úplatky.

7. **Svědék Michal T.**, vedoucí oddělení jakosti ve spol. SEJONG Czech s.r.o., ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. soudu sdělil, že jeho společnost se zabývá produkcí výfukových systémů pro motorová vozidla. Obžalované oslovil on sám, a to na základě určité zprávy v rádiu a informací na webových stránkách, s obž. M. se skutečně sešel. První schůzka proběhla dne 3.6.2016 a celkem se jednalo o pět až deset schůzek s tím, že celé jednání trvalo až do konce roku 2017. Obž. M. byla účastna na jedné či dvou z těchto obchodních schůzek. Spol. SEJONG Czech s.r.o., resp. svědek T. obžalované oslovil z toho důvodu, že je zaujal produkt obžalovaných, výfuk, který měl snižovat emise. Jejich cílem bylo tento patent vyzkoušet, zdali je funkční, a tak obž. M. předali jejich součástky, aby mohl vytvořit jeden vzor. Tento pak byl otestován na Vysoké škole báňské. Po testech pak následovala jednání mezi jejich společností a obžalovanými a jejich právním zástupcem JUDr. Gürlichem. Výsledek těchto jednání byl takový, že se nedohodli na podmínkách a na dalším postupu obchodu. Obžalovaní trvali na tom, že se testování provede ve spol. TÜV, přičemž na základě výsledku tohoto měření by ze strany spol. SEJONG měla být obžalovaným vyplacena určitá částka a obžalovaní by pak spol. SEJONG předali dokumentaci a know-how potřebné k výrobě předmětného produktu. S tímto postupem sv. T. a spol. SEJONG nesouhlasili, a to mj. z toho důvodu, že se jednalo o vysokou částku, přibližně 500.000 EUR jednorázově a dále 37 EUR za každý prodaný kus, což byla suma, která v té době neměla jakékoli hlubší opodstatnění a dále též z toho důvodu, že výsledek měření měl být považován za kladný, již pokud by předmětný tlumič splňoval požadavky vyplývající z právních předpisů Evropské unie. Svědek na tomto místě uvedl, že jednotliví výrobci motorových vozidel mají leckdy přísnější normy a tak nestačí splňovat jen právní předpisy EU. Nabídku obžalovaných nechtěli uskutečnit rovněž z toho důvodu, že si nemohli být jistí výsledkem otestování jednoho dílu na jednom vozidle, přestože předběžné měření a testovací jízda dopadly dobře, dokonce lépe než originální vzorek. Pro stanovení průkazného výsledku je však nutné udělat vícero testů, a to v řádu několika tisíc. Následně obžalovaným nabídli i cestu do jejich vývojového centra v Jižní Koreji, což však bylo z jejich strany odmítnuto, a to kvůli obavám z odcizení či okopírování jejich patentu. Obž. M. spol. SEJONG oslovil ještě v červnu 2020 s tím, že mají nový typ tlumiče a zdali by byl ze strany jejich společnosti zájem o nějakou další spolupráci. K tomuto dotazu svědek T. obž. M. odpověděl, že zájem již nemají, jelikož se snaží přeorientovat na jiný trh. V neposlední řadě svědek k dotazu obhájce uvedl, že výsledky provedených testů byly zajímavé, a to hlavně z důvodu snížení emisí, přičemž výhodou rovněž byla i skladba předmětného tlumiče, a to z

důvodu jednodušší, možná i levnější výroby, z druhé strany k dotazu státní zástupkyně uvedl, že se jednalo pouze o předběžné testy, které by nezatěžovaly výzkumná centra společnosti, kdy s těmi detailními, které by měly být následně provedené v Koreji, obžalovaní již nesouhlasili. Sami pak navrhovali testy u spol. TÜV za výše uvedených finančních, pro společnost nepřijatelných podmínek, kdy navíc bylo podmínkou, že testování nebude nikdo přítomen.

8. **Svědkyňe Hana V.**, jejíž výpověď učiněná v rámci přípravného řízení byla dle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu stran čtena, přičemž v této mj. uvedla, že obž. M. nezná, ale s obž. M. se zná osobně. K platbám, které zasílala od 11.7.2018 do 22.8.2018 v celkové výši 1.497.000 Kč ze svého bankovního účtu ve prospěch bankovního účtu obž. M., vypověděla, že se jednalo o půjčky, přičemž na jaké účely tyto peněžní prostředky obž. M. potřeboval, se svědkyni blíže nesvěřil. Co se týče těchto půjček, vše proběhlo v pořádku, v žádném případě se necítí ve věci jako poškozená.
9. **Svědék Zdeněk M. ml.**, syn obž. M., v hlavním líčení využil svého práva a v hlavním líčení odmítl vypovídat s poukazem na příbuzenský poměr k obžalovanému.
10. Jako **listinné důkazy** byly v hlavním líčení podle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy listinné důkazy jak z vyšetřovacího spisu a z jeho příloh, tak i ze spisu soudního s tím, že níže je blíže popsán jen obsah níže uvedených listinných důkazů, které soud shledal zásadní pro své rozhodnutí ve věci, zatímco obsah ostatních listin, které sice byly rovněž k důkazu čteny, blíže nespecifikoval, jelikož se jedná o listiny, které mají spíš dokreslující význam, případně soud z jejich obsahu nic pro své rozhodnutí podstatného nezjistil.
 - **smlouva o podílu na výnosech z patentu** (č.l. 21-27), ze které mj. vyplývá, že tuto uzavřeli dne 23.8.2017 obžalovaní M. jakožto majitelé patentu a poškození Miroslav H. a Tomáš J. jako poskytovatelé investice, kdy obžalovaní M. prohlásili, že výsledky do té doby uskutečněných testů patentu, které jsou uvedeny v příloze č. 2 této smlouvy, jsou pravdivé, nefalšované, či jinak neupravované; součástí smlouvy je též závazek poškozených H. a J. poskytnout obžalovaným finanční částku ve výši 20.000.000 Kč a závazek obžalovaných hradit poškozeným částku v celkové výši 0,3% z veškerých příjmů z licenčních poplatků z patentu nebo ze zisku z prodeje tlumiče chráněného patentem, přičemž takto stanovená odměna z patentu měla být poškozeným vyplacena bezodkladně poté, co by obžalovaní obdrželi jakýkoli výnos patentu, nejpozději do 21 pracovních dní od obdržení částky, ze které má být poskytnuta odměna z patentu;
 - **příhláška vynálezu se žádostí o udělení patentu** (č.l. 29-31), z níž se mj. podává, že obž. M. jakožto přihlašovatel vynálezu s názvem xxx podal žádost o udělení národního patentu, kdy potvrzení o přijetí předmětné žádosti bylo ze strany Úřadu průmyslového vlastnictví vydáno dne 5.11.2015;
 - **padělaný protokol č. 41480-16-TAC spol. TÜV SÜD Czech s.r.o., který byl součástí smlouvy o podílu na výnosech z patentu** (č.l. 42-46), z něhož lze mj. vyčíst, že co se týče druhu měření, jednalo se o srovnávací zkoušku emisí, spotřeby paliva a výkonu originálního a náhradního tlumiče výfuku; objednatel zkoušky byla spol. XXX, s.r.o., zkoušeným výrobkem byl xxx, který nahradil ve výfukovém systému originální zadní tlumič, namontovaný na vozidle Hyundai Tucson; v části výsledků zkoušky jsou v bodě 2.2., stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva u tlumiče výfuku EKART-M. 01 uvedeny následující hodnoty: město – 132, 81 (vždy g/km) CO₂ a 5,05 spotřeba paliva (vždy l/100 km), mimo město – 110,93 CO₂ a 4,23 spotřeba paliva, kombinovaná – 118,61 CO₂ a 4,52 spotřeba paliva; v bodě 2.3., měření výkonu na kolech vozidla se zohledněním ztrát v hnacím ústrojí, jsou pak uvedeny následující hodnoty: u originálního tlumiče výfuku hodnota výkonu na kolech 78,6 (vždy kW/4000 min⁻¹), ztrátový výkon 4,3 a výkon motoru korigovaný 82,4, u

tlumiče výfuku EKART-M. 01 hodnota na kolech 80,1 (vždy kW/4000 min⁻¹), ztrátový výkon 3,8 a výkon motoru korigovaný 84,8;

- **originální protokol č. 41840-16-TAC vydaný spol. TÜV SÜD Czech s.r.o., který však nebyl součástí smlouvy o podílu na výnosech z patentu** (č.l. 37-41), ze kterého soud mj. zjistil, že se sice zčásti shoduje s protokolem na č.l.42-46, avšak v části výsledků zkoušky jsou v bodech 2.2. a 2.3. uvedené odlišné hodnoty výsledku předmětného měření; v bodě 2.2., stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva, jsou u tlumiče výfuku EKART-M. 01 uvedeny hodnoty město 147,47 (vždy g/km) CO₂, 5,68 spotřeba paliva (vždy l/100 km), mimo město 118,75 CO₂, 4,52 spotřeba paliva, kombinovaná 129,33 CO₂ a 4,95 spotřeba paliva; v bodě 2.3., měření výkonu na kolech vozidla se zohledněním ztrát v hnacím ústrojí jsou pak u originálního tlumiče výfuku uvedeny hodnoty výkonu na kolech 79,8 (vždy kW/4000 min⁻¹), ztrátový výkon 4,1 a výkon motoru korigovaný 83,9, u tlumiče výfuku EKART-M. 01 hodnoty výkonu na kolech 80,1 (vždy kW/4000 min⁻¹), ztrátový výkon 4,1 a výkon motoru korigovaný 84,2;
- **e-mail zasláný Evou M. ze spol. TÜV SÜD Czech s.r.o. JUDr. Gürlichovi z 14.8.2018** (č.l. 47), z jehož obsahu se podává, že v příloze e-mailu byl JUDr. Gürlichovi zaslán naskenovaný protokol vydaný emisní laboratoří spol. TÜV v Roztokách.; dále je pak součástí předmětného e-mailu sdělení ve smyslu, že protokol v takové podobě, jakou jim zaslal JUDr. Gürlich, nevystavili a s jistotou se tak jedná o falzum; dle vyjádření kolegyně paní M. je zcela jasné, že v daném protokole jsou přepsány hodnoty spotřeby paliva a výkonu a připojen podpis Ing. Luboše T.;
- **výpisy z bankovního účtu číslo /2700 advokátní úschovy AK GÜRLICH & CO.** (č.l. 57-62), ze kterých lze mj. vyčíst, že dne 3.7.2017 byly na shora uvedený účet zaslány finanční prostředky ve výši 5.000.000 Kč od pošk. J., dne 4.7.2017 ve výši 3.000.000 Kč od pošk. H.a, dne 10.7.2017 ve výši 2.000.000 Kč od pošk. H., dne 18.7.2017 ve výši 2.500.000 Kč od pošk. J., dne 19.7.2017 ve výši 2.500.000 Kč od pošk. H.; v neposlední řadě z předmětných bankovních výpisů vyplývá, že dne 24.8.2017 byla zaslána částka 15.000.000 Kč na účet obž. M., č. účtu: xxx/0100;
- **smlouva o advokátní úschově ze dne 27.7.2017** (č.l. 48-56), ze které se mj. podává, že tato byla uzavřena mezi poškozenými H. a MUDr. J. jakožto uschovateli na straně jedné a obžalovanými M.mi jako oprávněnými na straně druhé; účelem smlouvy bylo složení částky 20.000.000 Kč do advokátní úschovy ze strany poškozených, bez zbytečného odkladu po uzavření smlouvy, maximálně však do pěti pracovních dnů s tím, že poškození nejdříve vloží částku 15.000.000 Kč a zbývající částku 5.000.000 Kč složí pak do 31.12.2017;
- **protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků z 25.2.2020 vč. fotodokumentace** (č.l. 80-89), ze kterého soud mj. zjistil, že tato byla provedena na základě příkazu k domovní prohlídce vydaného OS pro Prahu 1, sp. zn. 43 Nt 1014/2020, ze dne 31.1.2020, a to ve schránce č. xxx umístěných v pobočce Komerční banky, a.s., Komenského 54, Nové Město nad Metují, jejíž majitelkou byla v té době obž. M.; v rámci této prohlídky byly zajištěny i kmenové listy č. 6-10 obchodní společnosti Xxx, s.r.o.;
- **obchodní nabídka na zkoušky prototypového prvku výfukové soustavy vystavená spol. TÜV SÜD Czech s.r.o. ze dne 27.9.2016** (č.l. 184), ze které mj. vyplývá, že spol. XXX, s.r.o., resp. obž. M. byla učiněna cenová nabídka mj. na emisní testy, a to konkrétně na zkoušku typu I dle ES 692/2008 a stanovení spotřeby paliva;
- **sdělení Komerční banky, a.s. ze 17.1.2020** (č.l. 269-270), ze kterého se mj. podává, že účet č. xxx/0100 založila obž. M., je jeho majitelkou a dispoziční právo k tomuto účtu má pouze

ona; v prověřovaném období pak obž. M. měla ještě dispoziční právo k účtu č. xxx/0100 společnosti XXX, s.r.o.;

- **sdělení UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. z 13.3.2020** (č.l. 319-355), ze kterého lze vyčíst, že obž. M. je majitelkou běžného účtu č. xxx/2700, kdy v době dotazu Policie ČR byl konečný zůstatek na tomto účtu 1.008.021,95 Kč; obž. M. je pak majitelem účtu č. xxx/2700 s konečným zůstatkem 371.228,26 Kč;
- **sdělení Úřadu průmyslového vlastnictví ze 14.1.2020** (č.l. 272-281), ze kterého soud mj. zjistil, že přihláška k udělení národního patentu pro vynález s názvem xxx přihlašovatelů a majitelů obž. M. byla podána dne 5.11. 2015; samotný národní patent pak byl udělen ke dni 26.6.2019;
- **sdělení spol. Hyundai Motor Czech s.r.o. z 28.1.2020** (č.l. 283), z něhož vyplývá, že shora uvedená společnost ani jí jakákoliv pověřená osoba nejednaly s obž. M., ani se spol. XXX, s.r.o.;
- **sdělení spol. ŠKODA AUTO a.s. z 3.2.2020** (č.l. 285), z něhož se podává, že na podkladě žádosti Policie ČR byly osloveny organizační jednotky spol. ŠKODA AUTO a.s., které by s obž. M. či se spol. XXX, s.r.o. mohly v minulosti jednat, přičemž žádná z organizačních jednotek neeviduje žádné jednání s obž. M., obž. M., ani spol. XXX, s.r.o., rovněž nebyla žádná osoba pověřena za spol. ŠKODA AUTO, a.s. tímto jednáním v souvislosti s tlumičem výfuku EKART-M. 01;
- **sdělení spol. ZETOR TRACTORS a.s.** (č.l. 411), ze kterého soud mj. zjistil, že zástupci shora uvedené společnosti si nejsou vědomi toho, že by tato společnost spolupracovala či jednala s obž. M., obž. M. či spol. XXX, s.r.o. ohledně tlumiče výfuku EKART-M. 01 nebo ohledně jakékoliv jiné záležitosti;
- **oznámení Exekutorského úřadu Přerov z 18.2.2020** (č.l. 307), ze kterého lze mj. vyčíst, že v exekuční věci č. 203 Ex 45270/10 vydal Okresní soud v Náchodě, č.j. 0 Nc 5057/2004-10, dne 9.11.2004 usnesení o nařízení exekuce proti povinnému obž. M.; kdy platba zasláná na bankovní účet Exekutorského úřadu Přerov č. xxx/0300 ve výši 150.547 Kč, jenž byla zaslána z účtu obž. M., byla soudním exekutorem evidována jako úhrada povinného v rámci dané exekuce, kdy tato byla již zcela vymožena a ukončena v roce 2018;
- **sdělení spol. SEJONG Czech s.r.o. ze dne 9.6.2020** (č.l. 414-415), ze kterého mj. vyplývá, že shora uvedená společnost ani její mateřská spol. Sejong Korea nikdy neuzavřely žádnou smlouvu s obž. M., obž. M. či spol. XXX, s.r.o.; obž. M. oslovil na základě veřejných informací dostupných z rádia a internetu za spol. Sejong pan Michal T., přičemž předmětem jednání byla možnost spolupráce ohledně jeho produktu kombinovaného tlumiče hluku výfukových plynů; poté byly na půdě Vysoké školy Báňské provedeny zkouška upraveného vzorku tlumiče EKART-M. 01, kdy na jejich základě navrhla spol. Sejong obž. M. smlouvu o spolupráci a budoucím uzavření smlouvy o licenci nebo převodu patentu; obž. M. po konzultacích se svým právním zástupcem JUDr. Gürlichem odmítl koncept připravený ze strany spol. Sejong a vytvořil svůj vlastní koncept, který však byl pro spol. Sejong příliš rizikový a nepřijatelný; návrh obž. M. (jednorázová platba ve výši cca 18,5 mil. EUR a 37 EUR za každý prodaný kus) nebyl ze strany spol. Sejong akceptován a o tomto byl obž. M. 26.2.2017 vyrozuměn; od té doby neprobíhala žádná komunikace mezi pracovníky spol. Sejong a obž. M., příp. s jinými zástupci ve spol. XXX, s.r.o., a to až do dne 2.6.2020, kdy obž. M. telefonicky kontaktoval sv. T., tento mu však sdělil, že v předmětné době již nebyl o dané technické řešení ze strany spol. Sejong zájem;
- **úřední záznam Policie ČR ze dne 4.6.2020** (č.l.421-422), z jehož obsahu, výsledku lustrace osob obž. M. a obž. M. v systému ICP na mezinárodním letišti Praha Ruzyně se mj. podává,

že obž. M. se dne 9.4.2018 zúčastnil letu Praha-Londýn, dne 9.10.2018 letu Praha-Istanbul, dne 19.12.2018 letu Praha-Dubaj a dne 22.3.2019 rovněž letu Praha-Dubaj;

- **přípis ze strany obž. M. adresovaný JUDr. Gürlichovi a poškozeným ze dne 20.11.2018** (č.l. 481), jehož obsah tvoří sdělení obžalovaných ve smyslu, že došlo k narušení vzájemné důvěry a není vůle smluvních stran důvěru obnovit, přičemž navrhují, aby strany uzavřeli dohodu o ukončení všech jejich vzájemných smluvních vztahů s tím, že v dohodě by měli sjednat způsob a čas vrácení dosud vzájemně poskytnutých plnění;
- **opis z evidence rejstříku trestů obž. M. z 23.11.2020** (č.l. 543), z něhož lze mj. vyčíst, že obž. M. byl již v minulosti několikrát soudně trestán, celkem pětkrát, vždy za trestnou činnost majetkového charakteru; naposledy rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 12 To 245/2018-1877 z 28.11.2018, kdy byl pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen do 28.7.2020 a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti a družstva v trvání jednoho roku.

11. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaných byla v rámci hlavního líčení jednoznačně prokázána. Není sporu o tom, že oba obžalovaní, přičemž tuto skutečnost nikterak nezpochybňují, připojili své podpisy pod smlouvu o podílu na výnosech z patentu ze dne 23.8.2017 (č.l. 21-27). V rámci této smlouvy, jejíž druhou smluvní stranou byli oba poškození Miroslav H. a Tomáš J., obžalovaní mimo jiné prohlásili, že výsledky do té doby uskutečněných testů patentu, které jsou uvedeny v příloze č. 2 předmětné smlouvy, jsou pravdivé, nefalšované, či jinak neupravované. Poškození se pak smlouvou zavázali, že obžalovaným poskytnou částku ve výši 20.000.000 Kč jako investici do rozvoje patentu, za což od obžalovaných budou získávat částku ve výši 0,3 % z veškerých příjmů z licenčních poplatků z patentu nebo ze zisku z prodeje tlumiče chráněného patentem, kdy tato odměna z patentu měla být poškozeným vyplacena bezodkladně poté, co obžalovaní obdrží jakýkoli výnos patentu. Oba poškození, jak se z jejich výpovědí před soudem podává, smlouvu uzavírali v přesvědčení, že obžalovanými patentovaný tlumič výfuku vykazuje na základě srovnávacího měření zjištěné tlumicí účinky tak, jak s nimi byly podvodně obeznámeni před podpisem smlouvy v příloze č. 2 předmětné smlouvy, kdy to byly právě takto zjištěné výsledky měření, které je přiměly k podpisu předmětné smlouvy. Oba zároveň uvedli, že v případě, kdyby výsledky měření byli odlišné a od výsledků srovnávacího tlumiče se příliš nelišily, by své finanční prostředky do rozvoje patentu rozhodně neposkytli. Skutečnost, že poškozeným byl při podpisu smlouvy jakožto její nedílná příloha předložen protokol o měření emisí, jehož obsah neodpovídal výsledkům měření emisí a výkonu motoru tak, jak byly zachyceny v protokole č. 41480-16-TAC dle vybraných ustanovení nařízení (ES) č. 692/2008*2015/45, který vystavila dne 22.11.2016 spol. TÜV SÜD Czech s.r.o., z čehož nelze nežli dovodit, že byl obžalovanými podvodně pozměněn, má soud za prokázáno z výpovědi sv. Luboše T. ve spojení s listinnými důkazy, jmenovitě pak zejména srovnáním výše uvedeného protokolu vystaveného spol. TÜV SÜD Czech s.r.o. s výsledky, jejichž pravost sv. T. potvrdil, s protokolem, který byl dne 23.8.2017 poškozeným předložen k podpisu jako součást smlouvy o podílu na výnosech z patentu. Sv. T., poté co mu byla v přípravném řízení policejním orgánem, v řízení před soudem předsedou senátu k nahlédnutí předložena předmětná smlouva o podílu na výnosech z patentu obsahující protokol č. 41480-16 –TAC, jehož naměřené hodnoty emisí a výkonu motoru však byly obžalovanými pozměněny, konstatoval, že předmětný protokol není shodný s listinou, kterou disponuje jeho společnost, co měření emisí prováděla, kdy předložená listina vykazuje odlišné údaje v řádcích 2.2 a 2.3 (č.l.44), v důsledku čehož celkový výsledek měření vyznívá výrazně ve prospěch testovaného tlumiče, neodpovídá nicméně ve skutečnosti naměřeným výsledkům. Jak uvedeno výše korespondují slova svědka s obsahem a prostým srovnáním obou listin, tedy listiny z originálního měření, které zajistila spol. TÜV SÜD

Czech s.r.o. a listiny, podvodně upravené obžalovanými, kdy je zjevné, že hodnoty v řádku 2.2 jsou ve prospěch testovaného tlumiče snižené, v řádku 2.3 naopak v jeho prospěch naopak zčásti ponížené. Konkrétní úpravy protokolu č. 41480-16–TAC jsou pak blíže specifikovány ve výroku rozsudku, kdy pro účely odůvodnění je na tomto místě nutno zdůraznit zejména odlišný údaj u obžalovanými patentovaného výfuku v případě výsledku měření CO₂ (g/km), kdy ve skutečnost naměřená hodnota ve městě 147,47 je ponížena na hodnotu 132,81, mimo město z hodnoty 118,75 na hodnotu 110,93, kombinovaná z hodnoty 129,33 na hodnotu 118,61; obdobně je ponížen výsledek měření spotřeby paliva (l/100 km) ve městě z hodnoty 5,68 na 5,05, meziměsto z hodnoty 4,52 na 4,23, z kombinované hodnoty 4,95 na 4,52; stejně tak pak obžalovaní snížili výsledky měření ztrátového výkonu (kW/4000min⁻¹) z hodnoty 4,1 na 3,8, korigovaného výkonu motoru (kW/4000 min⁻¹), z hodnoty 83,9 na 82,4, naopak u svého tlumiče navýšili výsledky měření korigovaného výkonu motoru (kw/4000 min⁻¹) z hodnoty 84,2 na 84,8. Skutečnost, že poškození v důsledku poskytnutých nepravdivých výstupů z měření ve prospěch obžalovaných jako investici do rozvoje tlumiče poskytli částku v celkové výši 15.000.000,-Kč se vedle samotné výpovědi poškozených M. H. a T. J. podává též z výpisu z bankovního účtu advokátní úschovy právního zástupce obžalovaných JUDr. Richarda Gürlicha č. 801836123/2700, na který byla postupnými platbami, blíže specifikovanými ve výroku rozsudku uhrazena výše uvedená částka. Skutečnost, že složených 15.000.000,-Kč bylo následně převedeno na bankovní účet obž. Zdenky M. č. xxx/0100, z něhož byly poté převedeny na další účty obž. M., či obž. M., případně vybírány v hotovosti, se podává jednak z výpovědi obou obžalovaných, jednak z výpisu z bankovního účtu obž. M.

12. Pokud jde o **obhajobu obžalovaných**, tito uvedli, že neměli důvod v příloze ke smlouvě cokoli měnit, či falšovat. Při testování u spol. TÜV došlo totiž údajně ke dvěma měřením. V prvním případě klasickým způsobem, ve druhém pak, způsobem, pro jimi patentovaný tlumič typickým, přičemž zde bylo dosaženo výrazně lepších výsledků nežli při měření klasickém, proto byl také protokol o tomto druhém měření nedílnou součástí smlouvy o podílu na výnosech z patentu. Obžalovaní se dále hájili tím, že smlouvu vůbec neporušili, jelikož v ní nebyly stanoveny žádné lhůty pro plnění poškozeným, měli získat toliko podíl na zisku z uzavřených smluv o pronájmu patentu, resp. prodeje vozidel jím osazených, k čemuž však do doby konání soudu nedošlo. Soud obhajobě obžalovaných neuvěřil, jelikož neměl sebemenší důvod považovat výpověď sv. T., který existenci jakéhokoli druhého měření emisí, či výkonu motoru, jenž by byl pro obžalovanými patentovaný tlumič typický, v jejich společnosti vyloučil, za nevěrohodnou, navíc, za situace, kdy tento svědek nebyl nijak osobně na výsledcích měření zainteresován a ve své výpovědi jasně vyvrátil, že by o měření byl vyhotovován nějaký jiný protokol než ten, z něhož při výsledcích měření vycházel. Výpověď svědka koresponduje s předloženými listinnými důkazy, zejména pak s protokolem č. 41480-16–TAC o měření emisí a výkonu motoru, který na výzvu policie jako doklad o provedeném měření předložil policejnímu orgánu, kdy tento obsahuje jiné hodnoty nežli protokol, který byl jakožto nedílná součást smlouvy o podílu na výnosech z patentu předložen poškozeným k podpisu. Výpověď obžalovaných o jakémsi druhém, pro jejich tlumič údajně typickém měření emisí, které mělo být rovněž provedeno ve spol. TÜV SÜD Czech s.r.o., tak zůstává zcela osamocena. Navíc věrohodnost obžalovaných, kteří s ohledem na své procesní postavení mohou na rozdíl od vyslechnutých poškozených a svědků, tvrdit cokoli uznají za vhodné, byť to bude na hony vzdálené od průběhu prokázaného skutkového děje, oslabuje dále skutečnost, že se jejich tvrzení ohledně údajně úspěšného jednání o průmyslovém využití jejich patentu s několika renomovanými společnostmi působícími v automobilovém průmyslu, ukázala být buď zcela nepravdivá, nebo alespoň značně zkreslená. V tomto směru sv. M. T. jakožto vedoucí oddělení jakosti ve spol. Sejong Czech s.r.o. sice připustil, že jednání spol. Sejong s.r.o. s obžalovanými probíhala a při pilotním jednorázovém měření dosahaly některé z měřených parametrů tlumiče pozoruhodně příznivých hodnot, z druhé strany uvedl, že jejich představy o vzájemné spolupráci se začali rozcházet, když obžalovaní z jedné strany odmítli, aby účinnost jejich tlumiče byla ověřena ve speciálních vědeckých centrech spol. Hyundai, byť by jim spol.

Sejong s.r.o. byla připravena hradit náklady na cestu do Jižní Koreje a bylo jim přislíbeno, že budou přítomni testování, a naopak trvali na testování tlumiče ve spol. TÜV SÜS Czech s.r.o. bez přítomnosti zástupců firmy Sejong s.r.o. při testování, navíc za značně vysoké, pro společnost Sejong s.r.o. nepřijatelné náklady. Pokud jde o tvrzené jednání obžalovaných se spol. ŠKODA AUTO a.s., tato k dotazu policejního orgánu uvedla, že nikdo za jejich společnost se společností XXX, s.r.o. obž. M., ani s žádným z obžalovaných o možném využití jimi patentovaného tlumiče nikdy nejednal. Pokud jde o obhajobu obžalovaných spočívající v tvrzení, že nic nespáchali, jelikož smlouvu uzavřenou s poškozenými za situace, kdy jim měl být jakýkoli zisk vyplácen, až poté, co společnost XXX, s.r.o. začne mít z pronájmu patentu, či z prodeje vozidel patentovaným tlumičem osazených, nějaké zisky; svědčí tato o zjevném nepochopení účelu jejich trestního stíhání. Předmětem stíhání obžalovaných totiž v řízení před soudem není nějaký civilněprávní spor o způsob, případně době plnění ze smlouvy uzavřené s poškozenými, nýbrž skutečnost, že obžalovaní poškozené svým jednáním uvedli v omyl, když v nedílné příloze uzavřené smlouvy o podílu na výnosech z patentu pozměnili údaje o výsledcích měření emisí a výkonu motoru, čímž poškozené přiměli k podpisu předmětné smlouvy a zejména k převodu celkem 15.000.000 Kč ve svůj prospěch, k čemuž by – jak shodně v rámci svých výpovědí před soudem uvedli – poškození zcela jistě nepřistoupili, pokud by výsledky měření byly takové, jak se později ukázalo. S ohledem na dosud uvedené, kdy z výše uvedených důkazů lze mít za prokázáno, že obžalovaní uvedli poškozené v omyl, když jim jako přílohu výše uvedené smlouvy předložili jimi padělaný protokol o měření obsahující nepravdivé, či hrubě zkreslené údaje o výsledcích měření emisí, jakož i výkonu motoru, v důsledku čehož poškození smlouvu podepsali a na účet obžalovaných převedli celkem 15.000.000 Kč jakožto investici do rozvoje předmětného tlumiče, čímž na jejich straně vznikla škoda v předmětné výši odpovídající co do výše stejnému obohacení na straně obžalovaných, soudu nezbylo nežli shledat oba obžalované vinnými ze spáchání zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a uložit jim níže uvedené tresty.

13. Pokud jde o **návrhy obžalovaných na další dokazování** power pointovou prezentací týkající se předmětného tlumiče, dále dvěma listinami v cizím jazyce, u nichž je tvrzeno, že dokládají udělení patentu k tlumiči v Japonsku a v euroasijských státech, konečně návrhem vzneseným obhájcem obžalovaných na provedení vyšetřovacího pokusu k ověření vlastností předmětného tlumiče, soud rozhodl o jejich zamítnutí pro nadbytečnost, jelikož naplnění skutkové podstaty zločinu podvodu ze strany obžalovaných má za dostatečně prokázáno výše uvedenými důkazy, kdy nemá za to, že by obžalovanými navržené důkazy mohly na jeho rozhodnutí cokoliv změnit.
14. Z hlediska **právního hodnocení** naplnili obžalovaní svým společným jednáním všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu podvodu ve smyslu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když v úmyslu obohatit se uvedli poškozené M. H.a a MUDr. T. J.u v omyl tím, že součástí smlouvy o podílu na výnosech z patentu učinili jimi padělaný protokol č. 41480-16-TAC vydaný sice společností TÜV SÜD Czech s.r.o., avšak s pozměněnými hodnotami naměřených emisí, spotřeby paliva a výkonu motoru, přičemž o tom, že se nejedná o originální protokol vystavený společností TÜV SÜD Czech s.r.o. se správnými výsledky měření, poškození neměli při podpisu smlouvy ani tušení. Na základě pozměněných výsledků měření obsažených v padělaném protokolu se naopak rozhodli smlouvu o podílu na výnosech z patentu uzavřít a na bankovní účet advokátní úschovy obžalovaných na jejím základě převést finanční prostředky ve výši celkem 15.000.000 Kč, které poté obžalovaní užili pro svoji potřebu. Jednání obžalovaných došlo k jejich nezákonnému obohacení o předmětnou částku, s níž koresponduje vznik škody na straně poškozených ve stejné výši. Konečně nutno zmínit, že vzhledem ke skutečnosti, že z celkové předpokládané výše investice 20 mil. Kč poškození zaslali obžalovaným na bankovní účet advokátní úschovy toliko částku ve výši 15 mil. Kč, oba obžalovaní spáchali trestný čin podvodu jednak dílem jako dokonaný a jednak dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, to vše

pak ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku. Oba obžalovaní se jednání, které je jim kladeno za vinu, dopustili v úmyslu přímém, jelikož si museli být dobře vědomi, že poškozeným při podpisu výše uvedené smlouvy o podílu na výnosech patentu jako jeho nedílnou součástí předkládají protokol o měření s údaji podvodně pozměněnými ve prospěch jimi nabízené tlumiče výfuku, přičemž poškození právě na základě tohoto protokolu k uzavření smlouvy přistoupili.

15. Pokud jde o **škodlivost jednání obžalovaných** lze toto pro společnost s přihlédnutím k výši způsobené škody považovat za velmi škodlivé, kdy na posouzení spáchaného zvláště závažného zločinu, i při respektování zásady subsidiarity trestní represe, nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů.
16. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzal přitom v úvahu jednak povahu a závažnost spáchaného trestného činu, způsob jeho provedení i míru, v níž se obžalovaní na páčání trestné činnosti podíleli, dále osobní poměry obžalovaných, jejich dosavadní způsob života i možnosti jejich nápravy. Co se týče druhu a výměry trestu v případě obž. M. je v první řadě potřeba zmínit to, že obžalovanému byl uložen trest souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. řádu, a to z toho důvodu, že obžalovaný byl zdejší soudem odsouzen za trestný čin, který spáchal dříve, než byl Okresním soudem v Náchodě vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. V této souvislosti pak zdejší soud současně zrušil výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Náchodě sp. zn. 1 T 89/2017 ze dne 6.6.2018 a z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 12 To 245/2018 ze dne 28.11.2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jejich zrušením, pozbyla podkladu. Dále se při ukládání trestu zdejší soud zaměřil na existenci polehčujících či přitěžujících okolností. Ačkoli v opisu z evidence rejstříků trestů obž. M. figuruje ihned několik odsouzení, soud k těmto při ukládání trestu obž. M. nepřihlížel, jelikož se jedná o odsouzení zahrazená či amnestovaná, a proto je na obž. M. nutné nahlížet jako by dosud nebyl trestán a tudíž je na místě zohlednit polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku, tedy že obž. M. vedl před spáchaním předmětného zločinu řádný život. Vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného zločinu a s přihlédnutím k výši vzniklé škody se soud rozhodl pro uložení obžalovanému sice již nepodmíněného trestu odnětí svobody, nicméně při spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trávni pěti roků, přičemž pro jeho výkon byl obž. M. zařazen do věznice s ostrahou. Krom toho soud při svém rozhodování o druhu a výměře trestu zohlednil též skutečnost, že se obž. M. svým jednáním dopustil majetkové trestné činnosti, kterou poškozeným způsobil škodu velkého rozsahu, z toho důvodu byl obž. M. uložen i trest propadnutí věci, a to peněžních prostředků na bankovních účtech blíže specifikovaných ve výroku v celkové výši 395.718,56 Kč, jakož i pěti kusů kmenových listů vystavených společností Xxx, s.r.o. v hodnotě 100.000,-Kč, kdy v případě, že tento rozsudek nabude ve výroku o trestu v nezměněné podobě právní moci, budou poškození na základě zákona č. 59/2017 Sb. případně moci hojit své nároky na náhradu škody z propadlých majetkových hodnot. V neposlední řadě je nutné konstatovat, že obž. M. byl v souladu s § 44 odst. 2 tr. zákoníku uložen souhrnný trest, který je rozhodně přísnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, kdy se na rozdíl od předchozího odsouzení jedná o trest již nepodmíněný, proto i tohoto důvodu byl obžalovanému ukládán trest při dolní hranici zákonné trestní sazby.
17. Ohledně druhu a výměry trestu u obž. M. zdejší soud zohlednil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm.p) tr. zákoníku, že obžalovaná vedla před spáchaním předmětného trestného činu řádný život. Dále soud vzal v úvahu i tu skutečnost, že podíl obž. M. na spáchaném trestném činu byla ve srovnání s obž. M. méně významný, jelikož jednání s poškozenými ohledně uzavření předmětné smlouvy se účastnila především z toho důvodu, pokud by jí jako spolumajitelky patentu bylo třeba k podpisu předmětné smlouvy. Samotné podmínky smlouvy obžalovaná bezprostředně nevyjednávala, technickou stránku věci pak přenechala obž. M.. Na druhé straně přesto, že podíl obž. M. na spáchané trestné činnosti byl menší nežli u obž. M., schůzek se

rozhodně nezúčastnila toliko jakožto jeho doprovod, ale vystupovala při nich jako spolumajitelka patentu a takto též předmětnou smlouvu i spolupodepsala. Na základě shora uvedeného proto soud při ukládání trestu obžalované využil ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku a obžalované uložil trest odnětí svobody pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, konkrétně v délce tří roků, přičemž pro jeho výkon obžalovanou zařadil do věznice s ostrahou. Dále obž. M. s ohledem na majetkový charakter páchané trestné činnosti i oprávněný zájem poškozených uložil též trest propadnutí věci, a to peněžních prostředků na bankovních účtech blíže specifikovaných ve výroku, úhrnně pak v částce 2.406.835,51 Kč, kdy vzhledem k tomu, že výše majetkových hodnot určených k propadnutí je téměř pětinásobně vyšší než u obž. M., zohlednil soud i tuto skutečnost při ukládání trestu odnětí svobody a tento, jak uvedeno shora, uložil pod dolní hranicí trestní sazby.

18. Pokud jde výrok o **náhradě škody a nemajetkové újmy**, se se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně a včas připojili poškození Miroslav H. a MUDr. Tomáš J., a to každý s nárokem na náhradu vzniklé škody v podobě investovaných peněžních prostředků ve výši 7.500.000 Kč, celkově tedy ve výši 15.000.000 Kč. Vzhledem k tomu, že jak oba poškození, tak i oba obžalovaní, shodně uvedli, že z poskytnutých finančních prostředků nebylo ze strany obžalovaných poškozeným dosud nic vráceno, soud neměl důvod nepřiznat nárokovanou částku oběma poškozeným v plné výši. V této souvislosti pak s ohledem na skutečnost, že předmětná smlouva o podílu na výnosech z patentu byla poškozenými uzavřena s oběma obžalovanými jakožto spolumajiteli předmětného patentu, uložil soud oběma obžalovaným povinnost nahradit poškozeným škodu společně a nerozdílně, a to konkrétně poškozenému M. H. škodu ve výši 7.500.000 Kč a poškozenému MUDr. T. J. škodu rovněž ve výši 7.500.000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání může podat státní zástupce; obžalovaný; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn; dále osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu, tj. příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh, přičemž státní zástupce do všech výroků a poškozený jen ohledně výroku o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy mohou podat odvolání též v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává ve prospěch, či v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou k tomu oprávněnou má odkladný účinek. Odvolání lze přitom opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Ve smyslu § 228 odst. 4 tr. řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost podává poškozený k soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

Praha 24. listopadu 2020

Shodu s prvopisem stvrzuje: Lucie Slámová.

JUDr. Petr Blažek, Ph.D. v. r.
předseda senátu